

[Grethe Philip.]

åndssvageforsorgen og mødrehjælpen samt på skole- og hospitalsinvesteringer i Grønland. Det ville være ganske urimeligt så meget som blot at antyde, at disse områder ikke i alle partier ligger medlemmerne meget stærkt på sinde, men jeg vil alligevel gerne have lov til at fremhæve, at den prioritetsrækkefølge, der blev opstillet for besparelserne af det radikale venstre, og vor stadige vilje til positivt at medvirke til forligshandlingerne lige frem til det endelige resultat gav os mulighed for at sikre, at områder, der efter vor mening ikke måtte beskæres, blev skånet.

Når vi har kunnet gå med til disse begrænsede besparelser på områder, vi i øvrigt betragter som fundamentale for udbygningen af velfærdssamfundet — jeg tænker særlig på de uddannelsesmæssige og de sociale og sundhedsmæssige områder — må det ses på baggrund af de oplysninger, vi har fået under samrådene med de forskellige fagministre, og hvoraf det fremgår, at man ved udarbejdelsen af finanslovsforslaget i visse tilfælde har skønnet lovlig højt og måske bl. a. har været lidt for optimistisk med hensyn til muligheden for at kunne komme i gang med offentligt byggeri på forskellige områder. En del af besparelserne er derfor mere af formel end af reel karakter.

Må jeg i fortsættelse af, hvad jeg sagde før om prioritetsrækkefølgen for besparelser, gentage, hvad der nylig er sagt her i salen af det ærede medlem hr. Baunsgaard, nemlig at vi ville finde det rimeligt, at forsvarsudgifterne også kommer ind under de almindelige sparebestrebelse på linje med de civile områder. Vi er klar over, at en umiddelbar nedskæring bør holdes inden for, hvad der er angivet af forsvarsforligets rammer, men vi ser med forventning hen til muligheden for en rationalisering og økonomisering af forsvaret efter den forhandling herom mellem de 4 gamle partier, som forsvarsministeren netop har givet tilsagn om at ville tage initiativet til.

Af de ca. 230 mill. kr.s besparelser vedrører kun $\frac{1}{4}$ driften, mens de $\frac{3}{4}$ er besparelser enten på statens egne anlæg eller på statens udlån til anlæg. Spørgsmålet er, om det er rimeligt i den grad at slå ned på de statslige anlæg, mens de kommunale anlæg gennem de lovbundne refusionsregler går fri.

Tvivlen må særlig rejse sig i forbindelse med vejanlæggene. Nu foreslås der en meget betydelig nedskæring af statens nye vejanlæg. Det vil i realiteten sige, at udbygningen af hovedlandevejene forsinkes, men burde det ikke snarere have været arbejdet med de kommunale biveje, vi holdt igen på? Spørgsmålets betydning understreges stærkt af den voldsomme stigning i statens udgifter til vejrefusion fra 250 til 407 mill. kr., altså en stigning på 157 mill. kr. på et enkelt år.

Refusionsspørgsmålet har ofte været drøftet, og det er min fornemmelse, at der her i folketinget på tværs af partierne er ved at danne sig en stærk følelse af, at der er noget galt med disse refusionsregler. Vi kan ikke foretage ændringer, der kan få konsekvenser for det kommende finansår; det er helt klart, og herom skal der ikke være nogen diskussion. Men vi må også gøre os klart, at vil vi ikke lade endnu et år løbe fra os, må spørgsmålet til drøftelse nu, således at der kan fremsættes lovforslag inden sommeren. Vi vil i så fald straks ved efterårets begyndelse kunne gå i gang med den egentlige behandling af lovforslaget i folketinget og forhåbentlig afslutte drøftelserne så betids, at kommunerne får rimelig tid til at tage bestik deraf, når de lægger deres budget. Højtærede finansminister, det er ikke et øjeblik for tidligt at gå i gang, hvis det altså er meningen, at der skal ske noget.

Det radikale venstre havde hellere set, at der var sluttet et bredt forlig; vi havde i alt fald til det sidste håbet, at venstre ville være med. Det lykkedes altså ikke. Derimod lykkedes det at nå så bred tilslutning til en række af de forslag, der nu indgår på finanslovsforslaget, så vi umiddelbart kan gå i gang med at give det økonomiske forløb den drejning, der inden for en overskuelig fremtid kan genskabe den økonomiske balance. Fra det radikale venstres side ser vi med tilfredshed på den indflydelse, vi har kunnet øve på det samlede resultat.

Med disse ord kan jeg anbefale at stemme for samtlige af finansministeren stillede ændringsforslag og de af ministeren for kulturelle anliggender uden for tillægsbetænkningen stillede ændringsforslag samt for det således ændrede finanslovsforslag som helhed, idet jeg samtidig anbefaler at stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.